

Waarom noemt gij Mij: Here, Here...?

door: J. Stübi

“En waarom noemt u Mij Heer, Heer, en doet niet wat Ik zeg?”

Lukas 6:46

Onmiddellijk na deze woorden zegt de Heer ons: *“Ieder die tot Mij komt en mijn woorden hoort en ze doet, Ik zal u tonen aan wie hij gelijk is. Hij is gelijk aan een mens die een huis bouwde; hij groef, diepte uit en legde een fundament op de rots. Toen er nu een stortvloed kwam, sloeg de waterstroom tegen dat huis en was niet in staat het te doen wankelen, omdat het goed gebouwd was.”*¹ (47, 48)

Al wat gegrond is op de rots van het Woord van God zaal eeuwig blijven. *“En de wereld gaat voorbij en haar begeerte, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.”* (1Joh.2:17) Merk op dat er niet staat: “die hoort”zelf niet “die zegt, dat hij gelooft”maar “die de wil van God doet.”

De wil van God doen is het enige bewijs dat men gelooft. Dat men de Heer liefheeft en dat men de vreze van God in het hart heeft. Dat toont aan, dat het nieuwe leven aanwezig is, door het geloof. Het is heel belangrijk te begrijpen, dat men gered wordt door het geloof zonder de werken. Maar men loopt het gevaar te vergeten, dat de werken, die voortkomen uit het geloof, onscheidbaar zijn van een levend geloof. Als men het Woord van God niet in de praktijk brengt, spreekt het gedrag de belijdenis tegen, dat men gered is. *“Maar wilt u weten, nietig mens, dat het geloof zonder de werken werkeloos is?”* (Jak.2:20)

“Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet. Maar wie zijn woord bewaart, in hem is waarlijk de liefde van God volmaakt. Hieraan onderkennen wij dat wij in Hem zijn. Wie zegt dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zo te wandelen als Hij gewandeld heeft.” (1Joh.2:4-6)

De Heer heeft op aarde gewandeld in volmaakte gehoorzaamheid aan de wil van de Vader en iedereen die zegt: Ik ken Hem, kan op straffe van te liegen, niets anders doen, dan Zijn geboden bewaren. Wie zegt, dat hij in Hem blijft, moet ook zelf zo wandelen, als Hij in gehoorzaamheid aan de wil van God.

Het gevaar is groot voor hen, “die eenmaal alle dingen wist,”² om uit het oog te verliezen, wat de eenvoudige en enige grondslag is van de christelijke wandel. Namelijk, deze gehoorzaamheid. *“Heeft de HEERE lust aan brandofferen, en slachtofferen, als aan het gehoorzamen van de stem des HEEREN? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen.”* (1Sam.15:22) *“Die rechtvaardigheid en weldadigheid najaagt, zal het leven, rechtvaardigheid en eer vinden.”* (Spr.21:21) *“Zij, die nietige afgoden dienen, geven de genade prijs die voor hen is.”*³

Al deze verklaringen moeten ons ernstig bezig houden. Laten we vrezen om het eenvoudige oog in dit opzicht te verliezen. Laten we denken voor welke prijs de Heer ons heeft vrijgekocht en laten we God verheerlijken in ons lichaam. *“Opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf leven, maar voor Hem die voor hen is gestorven en opgewekt. Wij kennen dus van nu aan niemand naar het vlees.”* (2Kor.5:14-16) Wat zou die kennis waard kunnen zijn voor iemand, die een Christus in de heerlijkheid kent? De afzondering voor God is daarom een kenmerk voor de getuigen die achtergelaten zijn te midden van een verdraaid en verdorven geslacht, om te schijnen als lichten in de wereld. Een wereld, die staat aan de vooravond van het oordeel. De dienstknecht van de Heer kan zijn vrienden niet in de wereld zoeken, omdat God daar niet is. Wij weten al deze dingen: hoe brengen we ze in de praktijk?

Laten we ons zelf niet bedriegen: een gelovige zonder werken gedraagt zich als iemand, die het leven niet heeft. De Heer zegt dan ook: *“Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten.”* (Ef.5:14) Laten we ons laten wekken door zoveel kostbare vermaningen van het Woord. Hier zijn er enkele:

¹ De Statenvertaling heeft: “want het was op de steenrots gegrond”

² Jud.1:5

³ Franse vertaling. De StVert. Zegt: “Die de valse ijdelheden onderhouden, verlaten hunlieder weldadigheid.

“Daarom, mijn geliefde broeders, weest standvastig, onbeweeglijk, altijd overvloedig in het werk van de Heer,” (1Kor.15:58)

“U bent mijn vrienden, als u doet wat Ik u gebied.” (Joh.15:14)

“Als u deze dingen weet, gelukkig bent u als u ze doet.” (Joh.13:17)

Worden onze harten niet getroffen, als de Heer tegen ons zegt: *“Als iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren”* (Joh.14:23) Dat is zijn huis op de rots bouwen. De onbeweeglijke en eeuwige rots. Mocht ieder van ons in waarheid kunnen zeggen: *“Uw woord is mij geweest tot vreugde en tot blijdschap mijns harten.”* (Jer.15:46)

Maar wat een tegenstelling lezen we in Lukas 6 :49 Let op wat er staat: *“Wie echter hoort en niet doet, is gelijk aan een mens die een huis bouwde op de aarde, zonder fundament, waar de waterstroom tegenaan sloeg; en het stortte terstond in, en de verwoesting van dat huis was groot.”*

Wat een val voor hen, die de woorden van God hebben gehoord en weigeren ze in praktijk te brengen. Het Woord is onverbiddelijk voor de belijder zonder leven: *“Niet ieder die tot Mij zegt: Heer, Heer, zal het koninkrijk der hemelen binnengaan, maar hij die de wil doet van mijn Vader die in de hemelen is.”* (Mat.7:21)

Maar wat te zeggen over een leven zonder belijdenis, over een leven zonder werken? *“En waarom noemt u Mij Heer, Heer, en doet niet wat Ik zeg?”*

Maar, zult u zeggen: *“iemand, die geloofd heeft en die het leven heeft ontvangen, kan toch niet verloren gaan?”* God zij dank voor deze waarheid. Een kostbare zekerheid voor de zwakste gelovige! Maar, hoe kan iemand zich daarop laten voorstaan, die openlijk ongehoorzaam is? Is dat niet een bewijs van ongeloof? Jacobus daagt uit, het geloof te tonen zonder werken. En de Heer heeft gezegd: *“Elke rank in Mij die geen vrucht draagt, neemt Hij weg;”* (Joh.15:2) En: *“Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij buitengeworpen als de rank en verdort; en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur en zij verbranden.”* (Joh.15:6) Wat een verschrikkelijk oordeel. Buiten geworpen te worden en met andere vergaderd worden voor het vuur!

Natuurlijk is dit niet het lot van de ware gelovige, zelfs als hij, zoals vers 2 aantoont, moest worden weggenomen als getuige zonder vrucht en hij gered wordt door het vuur, dat zijn werk op aarde zal verteren. Maar wie zou zich achter deze gedachte willen verschuilen om weloverwogen zijn eigen wil te doen? Hij zou zichzelf aanwijzen als die iemand uit vers 6, die buiten geworpen wordt. Die net zoals de rank verdort, en in het vuur geworpen wordt. Hij zou bewijzen, dat hij in werkelijkheid het leven niet heeft.

“Maar, geliefden, wij zijn wat u betreft overtuigd van de betere en met de behoudenis verbonden dingen, ook al spreken wij zo.” (Hebr.6:9,10) Dit wordt gezegd tot hebreeuwse christenen die gevaar liepen terug te keren tot het jodendom. Zij hadden dit getuigenis door hun werk en door de liefde, die zij hadden laten zien voor de naam van de Heer en door hun dienst ten opzichte van de heiligen. Zij hadden daardoor bewezen het leven te hebben.

“Wie is de man, die den HEERE vreest? Hij zal hem onderwijzen in den weg, [dien] hij zal hebben te verkiezen.” (Ps.25:12) Laten we bewijzen door heel ons gedrag, dat wij het leven hebben en dat wij in het licht wandelen. De oneindige genade, die de Heer ons heeft laten kennen, zegt ons voldoende, dat ons leven en ons hart voor Hem zijn, voor altijd. En laten we er aan denken, dat we rekenschap zullen moeten afleggen over zoveel zegeningen, die ons gegeven zijn.

Mochten wij behoren tot hen, die Hem kunnen noemen: Here, Here, in waarheid, in dankbaarheid en in vreugde! Het gaat er niet om, ons weer onder een wettisch juk te plaatsen. Nooit geven de werken een recht op een loon, als iets dat verschuldigd is. Of het nu gaat om het heil of om de beloning. Maar de genade roept ons tot de wet der vrijheid waarvan de geboden niet zwaar zijn.

“Als u mijn geboden bewaart, zult u in mijn liefde blijven, zoals Ik de geboden van mijn Vader heb bewaard en in zijn liefde blijf. Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u is en uw blijdschap volkomen wordt” (Joh.15:10-11).

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1961-96](#)

Titel: [Pourquoi m'appelez-vous Seigneur, Seigneur...?](#)

© Oude Sporen